

La tribuna

Estiren més el braç que la màniga

Un parell de casos ben cridaners són el Túnel del dos Valires i el Centre de Tractament de residus

DAVID

Pérez

Seduïts per l'accés fàcil al crèdit i en molts casos deixant-se portar per l'afany de prestigi i les ofertes electorals, alguns gestors públics han deixat endeutada la nostra societat amb projectes faraònics que resulten a totes llums poc rendibles per a la població.

Un parell de casos ben cridaners poden ser el Túnel del dos Valires -160 milions d'euros- i el Centre de Tractament de residus -98,5 milions d'euros. Aquests dos projectes tenen en comú la sobredimensió i el despropòsit. En aquests dos exemples queda ben palès que l'administració pública esdevé sovint un gran mecanisme d'assumpció de riscos col·lectius.

Altres països europeus tenen mitjans per aconseguir que no es jugui amb els diners públics. A França per exemple, un òrgan públic ha de ratificar les inversions locals tenint en compte criteris tècnics i socioeconòmics per evitar disbarats.

Si en etapes de bonança econòmica ja es prou difícil d'acceptar un ús inadequat dels recursos públics, encara cal ser més exigent en temps de crisi per garantir l'eficiència de cada centímet d'euro invertit.

Poder exigir responsabilitats als gestors públics, siguin polítics o no, que gastin més d'allò que tenien pressupostat hauria de ser condició *sine qua non*.

El que cal és promoure infraestructures productives. Si una infraestructura és productiva vol dir que suma valor afegit, cosa que permet en molts casos que la infraestructura s'autofinanciï. Pot ser raonable doncs fer infraestructures no productives? Només s'haurien de fer allà on tinguin una funció de servei públic, i per tant, on hi hagi alternatives a una demanda no satisfeta.

A conseqüència de la crisi la reflexió sobre les infraestructures a An-

TONY LARA

dorra ha agafat una dimensió social i política que mai havia tingut. La instal·lació en el debat andorrà de la discussió sobre la idoneïtat de certs projectes és gran. La primera i principal expectativa dels ciutadans és que es faci una bona utilització dels recursos (sempre escassos) que disposa la societat.

Darrerament hem assistit a la presentació en societat de dos projectes que criden l'atenció per motius diversos, l'edifici The Cloud i l'heliport itinerant.

«The Cloud 40 milions d'euros» aportarà, asseguraven des del govern de DA, una zona comercial amb marques de referència, un àrea cultural amb exposicions, zona gastronòmica i oficines. Per tant podríem aventurar que aquesta infraestructura s'autofinanciaria i no tindria cap mena d'impacte sobre les finances d'Andorra Telecom.

Els progressistes creiem que s'entà començant la casa per la teulada:

La principal expectativa dels ciutadans és que es faci una bona utilització dels recursos (sempre escassos) que disposa la societat

abans de fer edificis singulars cal omplir-los de contingut, saber el com i el perquè. El desafiament més gran no és tenir un edifici d'avantguarda, sinó imaginar el que la gent necessitarà el dia de demà per fer-ho avui. I, sincerament, no creiem que The Cloud sigui una necessitat. Per innovar cal la tecnologia suficient que permeti superar la competència, en això consisteix la innovació, en fer avui el que la gent necessitarà demà. Això ens permetrà atreure inversió estrangera més enllà de botigues de tot a preu de parracs i de franquícies de restauració.

Pel que fa a l'heliport, no sabem el cost. Ens diuen que hauria de complementar l'aeroport, que no tenim,

perquè ens apropiaria a Barcelona i en un futur a Tolosa i Perpinyà. Serà una línia directa per apropar un mercat que existeix en la imaginació d'algun ministre. Diuen els visionaris de DA que sense heliport és impossible atreure aquest tipus de persones. Anem de cap a una altra infraestructura no productiva.

ELS PROGRESSISTES d'SDP podem estar d'acord que cal un heliport com a complement però discrepam dels deliris que el Govern mostra. En cap cas es convertirà en una línia directa amb vols regulars i un flux de visitants prou important per sustentar la inversió. Nos s'han fet públics els eventuals estudis de mer-

cat i financers per justificar la construcció d'un equipament d'aquest tipus. S'ha anat canviant la ubicació del projecte diverses vegades, fruit de la precipitació i de l'absència de planificació pel que fa a la dimensió.

Els progressistes insistim a defensar que convé una gestió rigorosa, transparent, eficaç i eficient dels recursos públics amb l'objectiu de no augmentar la pressió fiscal.

El funcionament de l'Estad no pot ser un llast per a l'economia i la ciutadania. I ara ho és. Els serveis necessaris que demanen els ciutadans s'han de donar amb una gestió rigorosa, transparent, eficaç i eficient. No es tracta de «gastar menys» sinó de «gastar millor» i obtenir el millor rendiment possible per cada euro invertit, seguint procediments públics i transparents, prioritzant la inversió que reverteixi directament a les empreses i a l'economia del país. ≡

Membre de la Comissió Política Nacional (CPN) d'SDP